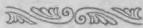

Ej, zakaj? . . .

Ej, zakaj nočojšnjo noč
Je tako svetlo,
Zvezdice obsevajo
Radosno nebo.
Angleci na zemljici
Pesmice pojoi? —

Pih, nočojšnjo sveto noč
Krist se je rodil,
Pih, na trdi stamici
Se je zasolzil,
Pih, zato, da Čen rod
Kdaj bi srečen bil . . .

Aleksij Ivanov.

V božični noči.

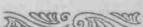
Božična noč . . .
Iz tihih koč glasí se spev
Nedolžnih duš ubran odmev:
„Oj sveta noč!“ . . .

Nebesni žar —
Kot daljne sreče mili svit
Nad zemljo je noč razlit. —

Nad zemeljskih glasov radost
Oznanja zemlji vsej novost,
Da se rodil je Rešenik,
Naš učenik in naš vodnik . . .

Božična sveta plava noč
Krog razsvetljenih, revnih koč
Zemljanom mir donašajoč.

Saturnin.

Zapeljiva senčica.

Hribček zelen v kotu
Naredili smo,
Lip po njih košatih
Zasadili smo.

Semintja po hribčku
Steze vodijo,
Da po njih pastirčki
Varno hodijo . . .

Senčica jih vabi:
„Sedi . . . odpočij!
Saj menda nikamor
Se ti ne mudi.“

„Senčica, ne moräm;
K hlevcu v dol hitim,
Da tam božje Dete
Molim in častim.“

Marijan.

Materina ljubezen.

Smeji se, smeji, bukev vesela,
Božič se v gozdu budi,
Sveta noč plôve tino nad poljem,
Zvonček po vasi zveni . . .

Ali tam v koči, kočici borni
Majka se siva solzi:
„Vrni se, vrni mi, sin izgubljeni,
Majka ti vse odpusti!“

Sveta noč čuje majkine vzdihе,
Sklone se tiko do nje:
„Sin tvoj predragi, žalostna majka,
Vrača iz dalje se že.“

Majka otere solze kristalne
In se siadko zasmeji: —
Ljubljeni sin se ji vrača iz dalje
In ji v naročej hiti . . .

Zvonimir.

